

Dětem

Alena Gonděková

*Pro vaši práci jsem vám připravila ukázky z mé knihy básniček.
Jen poprosím, pokud je budete chtít kamkoliv sdílet nebo použít,
nezapomeňte uvést autora a odkaz na e-book.*

Děkuji

Jak voní maminka

Maminka, ta voní po heřmánku,
po kapsách vanilku nosívá
a fialky sype mi do copánků,
když ráno se do oken usmívá.

I pusa od ní je celá cukrovaná,
košilky láskou mi navoní,
když věší prádlo,
sluncem milovaná,
pod naší staříčkou jabloní.

Jak prostému kvítku z trávy
život jí nadělil sedmero krás.
Medová náruč, zrníčko kávy,
tak voní maminka každému z nás.

Jak se žije na pleši

Stěžuje si veška vešce,
jak je těžký život v plešce,
že tam kdysi jednou byla,
když z čepice přeskočila.

"To je, řeknu, utrpení,
neb tam žádný porost není,
sem tam jeden krátký vlas."
"Neříkejte, prosím Vás.
Jak jste se tam udržela?"
"Horko těžko, vprostřed čela
na kratičkém vlásku."

Pochvalu má zasloužilou,
zapřela se tam vší silou
o hlubokou vrásku.

U holiče

Řeknu vám a bez legrace
česat ježka, to je práce.
Tam natužit, tam to nechat,
s účesem se nesmí spěchat.

„Tak už máte načesáno.
Přijďte zase zítra ráno,“
říká holič ježkovi.
„Děkuji vám,“ odpoví.
„Vezměte si svoje blešky.“
„Díky nechci, ať jdou pěšky.“

Co patří do jara

Sněženky, fialky, zelená tráva,
rozkvetlé jabloně, z jetele šťáva,
tulící tulipán, voňavé deště,
koncerty slavíků, kdo ví co ještě?

Polibky pod třešní i vůně šeríku,
májová koťata vrnící v seníku,
cinký link zvonečků a ptačí hlásky,
procházky v alejích, vyznání lásky.

Myší hostina

Na poli se dneska slaví.
Spousta myší se tam baví,
pořádají hostinu
pro početnou rodinu.

Přijel starý strýček z Chebu
a přivezl kůrku chlebu.
Dále přišla myška z Aše,
přivalila hrnek kaše.
Dva potkani z Olomouce
dali na stůl červy v mouce.
Tři výrostci od Zbirohu
žužlali bonbóny v rohu.
Teta krysa z Bělohradu
přivezla jen zvuky hladu.
Zato myšák z Nové Role
podělil se o kremrole.
Z Anglie dorazil sir,
koulel travou tvrdý sýr.
Lesní myši až ze Štětí
měli s sebou kopu dětí.

No a pak si všichni sedli,
to co měli, s chutí jedli,
tančilo se, pilo.
Kdo nevěří, ať tam běží,
možná něco zbylo.

Sousedské vztahy

Malá myš se v koutě krčí,
vyjeveně kouká,
kocour na ni cení zuby,
prská, škrábe, mňouká.

„Nech mě, číčo,“ volá myška.

„Já už budu ticho!“

„No tak dobrá,“ mávne kocour,

„vždyť mám plné břicho!“

„Panička mě dobře živí,
říká: „Papej, Macku“,
pro sousedské dobré vztahy
podává jí packu.

Kde bydlí víla

Kde bydlí víla, snad v hebkém mechu,
v bělostném zámku z pavučin?
A možná ve skořápce od ořechu,
když zavál ji vítr do lučin.

Co snídá víla, kapičky v trávě,
borůvek sladkých zobne si?
S věnečkem kvítků na křehké hlavě
k jahůdce rudé pak sedne si.

Závojem z mlhy pohladí louku,
úsměvem slunce pozdraví
a zbytek noci, jak do klobouku
pochytá nový den laskavý.

Kosí historka

Žil byl jednou jeden kos
a ten se bál tuze vos.
Jenže kosi, jak je známo,
řeknou vose: Hele, dámo,
nebzuč a buď tiše.
Mohla bys hned, milá voso,
skončit podél, či nakoso,
jak svačinka v břiše.

Totíž tenhle zvláštní kos,
chodil jednou v trávě bos.
Šlápl nohou na tři vosy,
když cucaly z ranní rosy
a d'obly ho v mžiku.
Do paty i do palečku,
pod ocáskem do zadečku,
no to vám bylo křiku!

Potom černý ptáček kosí,
co zažil ten útok vosí,
začal nosit bačkorky.
Po čase ho další kosi
naučili chytat vosy
a zbyly jen historky.

*Chcete si přečíst více
básniček?*

VÍCE NAJDETE V OBSÁHLÉ SBÍRCE –
DĚTEM.

LISTOVÁNÍ KNIHOU TADY:

[HTTPS://YOUTU.BE/SDG4_XIM87E](https://youtu.be/SDG4_XIM87E)

KNIHU MŮŽETE MÍT IHNEDE V ELEKTRONICKÉ
VERZI, STAČÍ, KDYŽ KLIKNETE

SEM